

Resa till Skoklosters slott och Åbergs museum 25 september 2024

Foto Anita Karlsson

Efter flera dagars härligt sensommarväder var det förstås regnigt när det var dags för resan som Fruängsföreningen hade döpt till "Ut i det blå".

Men bussresan gick smidigt på en timme.

Första anhalt var Skoklosters slott.

Det pampiga 1600-talsslottet tornar upp sig vid Mälarens norra strand.

Vi serverades kaffe och smörgås i slottscaféet vid framkomsten.

Två guider tog sen emot oss i butiken och delade upp gruppen i två.

Skokloster är det största privatpalats som någonsin har byggts i Sverige.

Flera arkitekter var inblandade i utformningen.

Byggherre var Carl-Gustaf Wrangel.

Slottsbygget påbörjades 1654 men avstannade innan det var helt färdigt, då C-G Wrangel dog 1676.

Men greveparet bodde i sitt slott.

Vi fick först se makarna Wrangels paradvåning med fantastiska stuckaturtak massor av porträtt.

Ljuset är dämpat för att skona tapeter, porträtt och möbler.

Guiden använde ficklampa för att peka på olika detaljer som han ville visa.

Här i grevens förmak hänger Ehrenstrahls målning av Wrangel själv, porträtterad som en kunglig, vilket inte hade varit brukligt tidigare.

Hans hustru Anna Margareta och även några av deras 11 barn finns också porträtterade här.

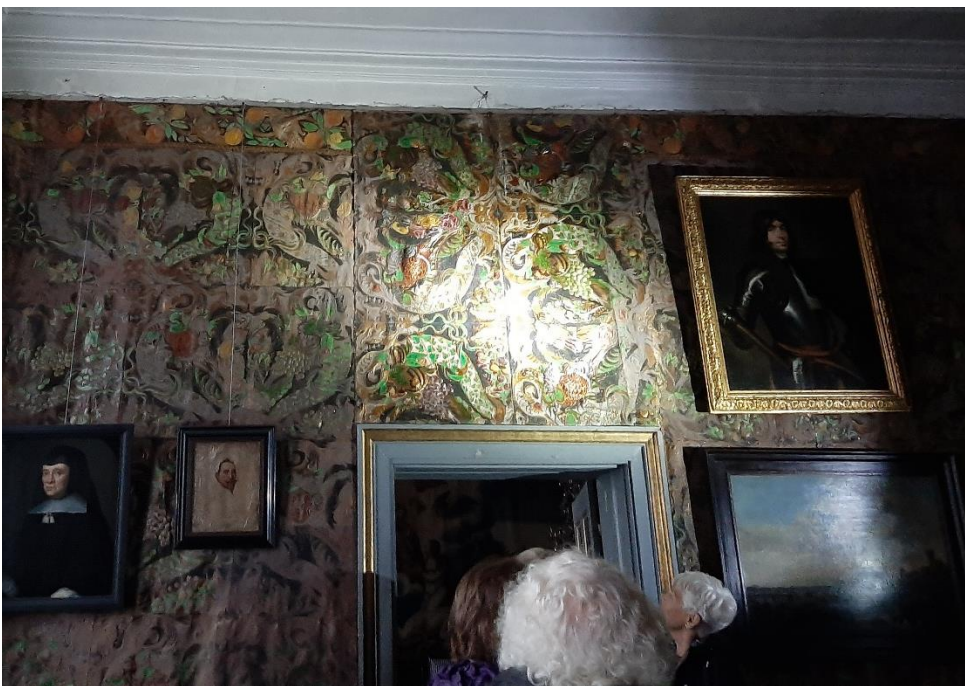

"Den dagliga matsalen" är en konsekvent genomförd barockmiljö med fantastiska detaljer.

På 1700-talet smyckades väggarna av kungliga regenter, varför rummet sen kom att kallas för "Kungssalen".

I grevinnans förmak är motiven i stuckaturtaket mindre krigiska eller mytologiska bl.a. med bilder på de olika årstiderna och på djur och blommor.

Överallt är det fantastiska tapeter av gyllenläder på väggarna.

Här har det tidigare hängt ett porträtt, som har skyddat de klara färgerna från att blekas.

Vapensamlingen som finns högst upp i slottet är en av Europas mest kända.

Denna s.k. Rustkammare är den enda i världen som har bevarats i sitt ursprungliga skick.

På väggar, tak och golv finns bössor, värjor, svärd, rustningar och pilbågar.

Den så kallade "ofullbordade salen" skulle bli slottets festsal.

Salen är i samma skick som när den lämnades år 1676 (vid budet om C-G Wrangels död i Tyskland), eftersom arbetarna var rädda att de inte skulle få betalt.

Salen ger därför en situationsbild från en byggarbetsplats för över 350 år sedan.

En förklaring till att den aldrig gjordes klar var högadelns förändrade situation i slutet av 1600-talet.

Kungen Karl XI drog tillbaka många av adelns gods till kronan i ett försök att stärka statens finanser i den s.k. Reduktionen 1680.

På den här brickan (som också säljs i butiken) syns skissen från 1666 med hela slottsanläggningen, som den var tänkt men aldrig blev helt genomförd.

Vi hade blivit förvarnade att det var många trappor i slottet och det var det.

Men det var mödan värt att ta sig upp och ner för alla trappor för att se alla de magnifika salarna och samlingarna.

Från Skoklosters slott begav vi oss till en helt annan värld, Åbergs lekfulla museum i Bro.

Redan utanför museet anslås tonen på en lekplats.

Allra först serverades vi en lunch i museets restaurang.

Lasse Åberg själv åt vid ett av borden bredvid.

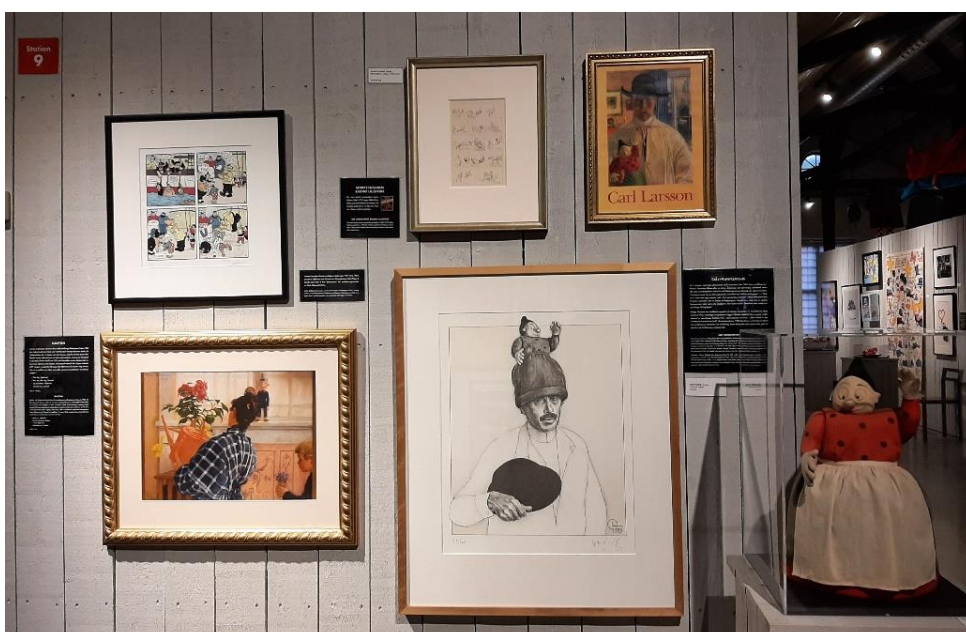

Vi blev guidade av Lasses son, Max Åberg, som började i serieavdelningen.

Här finns bland mycket annat den allra första seriefiguren, The Yellow Kid, från New York på 1890-talet.

Att berätta med bilder var en bra metod, eftersom de många immigranterna ofta var dåliga på engelska språket.

Här har Lasse gjort en "tvärtom-bild" av Carl Larssons målning ovanför: Gumman på huvudet och hatten i handen.

Just nu visar museet en special-utställning av konstnären Björn Berg, som Max visade på.

Några av Björn Bergs mest kända illustrationer är Teskedsgumman och Emil i Lönneberga.

En avdelning är tillägnad Stig-Helmer och hans olika filmer.

Det var först efter påtryckningar från besökarna som den utställningen kom till.

Museets samlingar omfattar också konstverk av många kända konstnärer.

Här är en modell av den nio meter höga bronskulpturen av Pinocchio, gjord av konstnären Jim Dine, som står i Borås.

I de många montrarna trängs olika leksaker, inte minst Lasses favorit Musse Pigg och andra Disneyfigurer.

Max avslutade sin trevliga guidning efter en fullmatad timme.

Vi hade ändå bara hunnit med en bråkdel av allt som finns.

I butiken stod nu Lasse Åberg själv och skrev beredvilligt sin autograf på de vykort som han sålde.

Det blev en fin slutpunkt på en givande resa till två helt olika världar.